15.5.2025

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

## Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain sekä eräiden muiden verolakien muuttamisesta, HE 17/2025 vp

Valtiovarainvaliokunnan verojaosto on pyytänyt kirjallista asiantuntijalausuntoa verojaostoon saapuneiden lausuntojen johdosta.

Perustuslakivaliokunnan lausunto PeVL 15/2025 vp

Perustuslakivaliokunta on antanut lausunnon (PeVL 15/2025 vp) valtiovarainvaliokunnalle puheena olevasta hallituksen esityksestä (HE 17/2025 vp). Perustuslakivaliokunta tarkasteli lausunnossaan vuokratyön käyttämistä Verohallinnossa koskevaa ehdotusta sekä vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissäästämissopimuksen maksujen vähennyskelpoisuuden poistamista koskevaa ehdotusta.

Vuokratun työvoiman käyttämistä Verohallinnossa koskevan ehdotuksen osalta perustuslakivaliokunta katsoo, että perustuslain 124 §:n mukainen tarkoituksenmukaisuusedellytys täyttyy nyt ehdotettavassa sääntelyssä. Lausunnossa todetaan, että ottaen huomioon vuokratun henkilöstön tehtävien rajauksen, Verohallinnon johdon ja valvonnan alaisuudessa toimimisen, Verohallinnon velvollisuuden huolehtia työntekijöiden riittävästä osaamisesta ja ehdotuksen virkavastuun soveltumisesta vuokrattuun työntekijään perustuslakivaliokunnalla ei ole huomauttamista sääntelyn suhteesta perustuslain 124 §:ään.

Perustuslakivaliokunnan käsityksen mukaan vakuutusmaksujen vähennyskelpoisuuden poistamisen osalta ehdotettu sääntely puolestaan on merkityksellistä ennen muuta valtion veroja ja maksuja koskevan perustuslain 81 §:n kannalta. Nyt ehdotettavista muutoksista johtuvat veroseuraamukset kohdistuvat lain voimaantulon jälkeiseen aikaan. Kyse ei ole taannehtivasta lainsäädännöstä.

Perustuslakivaliokunta totesi lausunnossaan, että nyt käsillä oleva ehdotus ei merkityksensä ja vaikutustensa puolesta rinnastu lausunnossa PeVL 21/2004 vp arvioituun tilanteeseen, eikä sääntelylle siten johdu perustuslain 15 §:stä samankaltaisia, esimerkiksi siirtymäaikoihin liittyviä, vaatimuksia kuin sanotussa lausunnossa. Perustuslakivaliokunnalla ei ollut huomautettavaa ehdotetusta sääntelystä perustuslain 15 tai 81 §:n kannalta.

Perustuslakivaliokunta esitti lausunnossaan, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä. Valtiovarainministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunnan lausunnosta ei aiheudu muutostarpeita esitykseen.

Vapaaehtoisen eläkesäästämisen verotuen poistaminen

*Finanssiala ry, Elinkeinoelämän keskusliitto ry ja Veronmaksajain Keskusliitto ry* ovat verojaostolle antamissaan lausunnoissa vastustaneet yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissäästämissopimuksen maksujen sekä ryhmäeläkkeiden omien maksuosuuksien verovähennysoikeuden poistamista. Finanssiala on esittänyt lausunnossaan muun ohessa näkemyksensä eläkesäästämisen luonteesta säästämismuotona, verotuetun eläkesäästämisen tarpeellisuudesta, eläkesäästämisen edistämisestä EU-tasolla, pienten säästövarojen nostomahdollisuudesta, eläkevakuutukseen liittyvän kuolemanvaravakuutuksen verokohtelusta ja ryhmäeläkkeiden työntekijän maksuosuuden vähennyskelpoisuuden poistamisesta. Finanssiala on myös tuonut esiin muutoksen vakuutuksenantajille ja muille palveluntarjoajille aiheuttamista lisäkustannuksista ja työmäärän lisääntymisestä. Lausunnon mukaan arviot kustannusten kokoluokasta asettuvat miljoonan euron paikkeille kutakin palveluntarjoajaa kohden. Lausunnossa todetaan lisäksi, että sen lisäksi varovaisestikin arvioiden vuositasolla muutoksesta tulee lisäkulua 100 000 euroa yhtiöittäin. Lausunnon mukaan IT-töiden laajuutta ja vaativuutta ja siten hintaa selittää se, että vuosien varrella tarjolla on ollut erilaisia eläketuotteita. Vaikka valtaosa tuotteista saattaa jo olla samassa hoitojärjestelmässä, ovat ne kuitenkin laskennaltaan erilaisia, jolloin niihin jokaiseen tarvitsee räätälöidä veromuutoksen vaikutukset.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan Finanssialan lausunnossa on pääosin tuotu esiin sellaisia seikkoja, joita Finanssiala esitti jo esityksen valmistelun yhteydessä lausuntokierroksella antamassaan lausunnossa. Myös muiden lausunnonantajien verojaostolle antamat lausunnot vastaavat pääosin esityksen lausuntokierroksella annettuja lausuntoja. Eduskunnalle annetussa lopullisessa hallituksen esityksessä ja sen perusteluissa on otettu huomioon lausuntokierroksella annettu lausuntopalaute. Hallituksen esityksen lausuntopalautetta koskevassa osiossa (s. 52–54) on kommentoitu myös Finanssialan ja muiden tahojen lausuntokierroksella esittämiä huomioita. Hallituksen esityksen perusteluissa esitetyn lisäksi valtiovarainministeriö toteaa kuitenkin, että vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen ja pitkäaikaissäästämissopimukseen sovellettaisiin samoja eläkeikää ja takaisinoston edellytyksiä koskevia säännöksiä riippumatta siitä, onko maksuja maksettu ennen vai jälkeen maksujen vähennyskelpoisuuden poistavan lain voimaantuloa.

Hallituksen esityksen vaikutusarvioiden mukaan vähennyskelvottomien maksujen perusteella kertyneen suorituksen veronalaisuutta koskevan muutoksen toteuttaminen aiheuttaisi jokaiselle palveluntarjoajalle tietojärjestelmien päivityskustannuk-

sia. Esityksessä on lisäksi todettu, että järjestelmien eroista johtuen tietojärjestelmien päivittämisestä aiheutuvat kustannukset vaihtelevat eri yrityksissä, mistä johtuen euromääräisen arvion esittäminen kustannuksista on vaikeaa. Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotettu muutos on perusteltua toteuttaa palveluntarjoajille muutoksesta aiheutuvista kustannuksista huolimatta, jotta suoritus verotettaisiin nettotulon verotuksen periaatteen mukaisesti ja jotta kahdenkertaiselta verotukselta siten vältyttäisiin.

*Professori Nykänen* toi lausunnossaan esiin vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissäästämissopimuksen maksuihin liittyviä huomioita, jotka koskivat muun ohessa lakimuutoksen voimaantulon jälkeen maksettujen vähennyskelvottomien maksujen perusteella kertyneestä suorituksesta muodostuvan tappion verokohtelua sekä mainittujen maksujen rahoittamiseksi otetun lainan korkojen vähennyskelpoisuutta tulon hankkimista koskevan velan korkoina. Lisäksi Nykänen esitti lausunnossaan muutamia pykäläteknisiä huomioita koskien esimerkiksi lisättäväksi ehdotetun tuloverolain (1535/1992) 34 a §:n 4 momentin soveltamisesta.

Yllä mainitut huomiot kohdistuvat sellaisiin maksuihin, joita vakuutuksenottajat maksaisivat sen jälkeen, kun maksujen vähennyskelpoisuus on poistunut. Lähtökohtaisesti verovelvollisilta poistuu kannustin maksaa maksuja eläkevakuutukseen tai pitkäaikaissäästämissopimukseen sen jälkeen, kun maksuja ei saa vähentää verotuksessa. Oletettavasti tällaisia maksuja tullaan maksamaan vain vähäisissä määrin. Ehdotetussa tuloverolain 34 a §:n 4 momentissa on kysymys vähennyskelvottomien maksujen perusteella kertyneen suorituksen verotusta koskevasta poikkeuksesta, jolla pyritään välttymään kahdenkertaiselta verotukselta niissä harvinaisissa tilanteissa, että maksujen maksamista on jatkettu vähennyskelpoisuuden poistamisen jälkeen. Tappion vahvistamisen ja korkokulujen vähentämisen ulottaminen näihin tilanteisiin lisäisi sääntelyn monimutkaisuutta entisestään ja siten myös hallinnollista taakkaa niin palveluntarjoajille kuin Verohallinnollekin. Enempien poikkeusten säätämistä ei ole pidettävä myöskään tarkoituksenmukaisena, kun otetaan huomioon vähennyskelvottomien maksujen todennäköisesti hyvin vähäinen määrä.

Valtiovarainministeriö pitää Nykäsen esittämää näkemystä tuloverolain 34 a §:n 4 momentin soveltumisen rajaamisesta vain lain voimaantulon jälkeen maksettuihin maksuihin perusteltuna. Valtiovarainministeriö esittää siten, että 1. lakiehdotuksen voimaantulosäännöstä täydennettäisiin uudella 3 momentilla seuraavasti, jolloin ehdotetun voimaantulosäännöksen 3–5 momentit siirtyisivät 4–6 momenteiksi:

> Lain 34 a §:n 4 momenttia sovelletaan vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen tai pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuvaan suoritukseen, joka on kertynyt lain voimaantulon jälkeen maksettujen maksujen perusteella. Ennen lain voimaantuloa maksettujen maksujen

perusteella kertyneeseen suoritukseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä suorituksen veronalaisuudesta.

Valtiovarainministeriö katsoo, että verojaostolle annetuista lausunnoista ei aiheudu muilta osin muutostarpeita esityksen 1. lakiehdotukseen.

Ennakonpidätyksen määrääminen suorituksen maksajalle

*Elinkeinoelämän keskusliitto* ja *Veronmaksajain keskusliitto* ovat katsoneet lausunnoissaan, että veronkorotuksen ja viivästysseuraamusten tulee olla suhteessa todellisen laiminlyönnin, eli tässä tapauksessa virheellisesti toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen suuruuteen. Lausunnon mukaan perusteltua olisi, että ennakonpidätyksen määrän lisäksi myös veronkorotuksen ja viivästysseuraamusten määrä jatkossa oikaistaisiin vastaamaan todellisen veroprosentin mukaista oikaistua ennakonpidätystä. Veronmaksajain Keskusliitto on lisäksi esittänyt ennakonpidätyksen määräämisessä käytettävän kaavamaisen veroprosentin alentamista 30 prosenttiin.

Valtiovarainministeriö toteaa, että edellä mainitut huomiot on esitetty jo esityksen valmisteluvaiheessa lausuntokierroksella. Hallituksen esityksen perusteluissa sivuilla 55–56 on otettu kantaa kattavasti mainittuihin ehdotuksiin. Valtiovarainministeriö toteaa, että veronkorotuksen määrän pysyminen ennallaan, vaikka suorituksen maksajan maksuvelvollisuutta oikaistaisiin jälkikäteen, on tarpeen ennakkoperintävelvoitteiden noudattamisen tehosteena. Veronkorotuksen määrän oikaiseminen ei olisi myöskään perusteltua maksajien tasapuolisen kohtelun näkökulmasta. Veronkorotuksen määrääminen 40 prosentin suuruisen ennakonpidätyksen perusteella on perusteltua myös harmaan talouden torjunnan näkökulmasta. Veronkorotuksen ja viivästyskoron oikaiseminen lausunnoissa ehdotetulla tavalla olisi lisäksi vastoin esityksen tavoitteita.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan lausuntopalautteessa esitetty ehdotus siitä, että ennakonpidätys määrättäisiin 30 prosentin suuruisena 40 prosentin sijaan, ei palvelisi säännöksen perimmäistä tarkoitusta eli verojen kertymisen turvaamista. Ennakonpidätyksen määrääminen 30 prosentin suuruisena ei turvaisi riittävällä tavalla verojen kertymistä.

*Suomen Yrittäjät ry* pitää muun ohessa lausunnossaan tärkeänä, että viranomaisaloitteinen maksajan maksuvelvollisuuden poistamista koskeva menettely on varma ja joutuisa. *Suomen Veroasiantuntijat ry* (SVA) puolestaan vastustaa ennakonpidätyksen määräämistä koskevaa lakiehdotusta. SVA toteaa lausunnossaan, että ennakonpidätyksen määrääminen kaavamaisesti 40 prosentin mukaisesti johtaa vastaavuusvaatimuksen vastaiseen lopputulokseen muun muassa sen vuoksi, että 40 prosentin ennakonpidätys on monissa tapauksissa selvästi liian korkea. SVA:n lausunnon mukaan ennakonpidätys voidaan määrätä palkanmaksajalle tilanteissa, joissa ennakonpidätysvelvollisuuden olemassaolo on riidanalaista ja tu-

lee myöhemmin oikeusasteissa ratkaistuksi suorituksen maksajan eduksi. Lausunnon mukaan, jos tulonsaajien oikea veroprosentin olisi alle 40 prosenttia, johtaisi esitys näissä tilanteissa siihen, että työnantajayrityksille maksuunpannaan aina aiheetta ylisuuri ennakonpidätys, sanktio ja korkoseuraamukset oikeudenkäynnin ajaksi. SVA toteaa myös, että vaikka ennakonpidätysten osalta tehdään palautus, jos ja kun tulonsaaja maksaa lopullisen veron, jäävät veronkorotukset ja viivästyskorot aina suorituksen maksajan rasitukseksi. SVA:n lausunnon mukaan ennakonpidätyksen määräämisestä 40 prosentin suuruisena voi seurata kohtalokkaita seurauksia yrityksille. Lisäksi SVA esitti lausunnossaan näkemyksiä ennakonpidätyksen määräämisestä Verohallinnolle aiheutuvasta työmäärästä.

Valtiovarainministeriö toteaa, että hallituksen esityksessä on seikkaperäisesti selostettu menettelyä, jolla maksajan maksuvelvollisuutta alennetaan ennakonpidätyksen määräämisen jälkeen. Suorituksen maksajalle määrätty ennakonpidätys poistetaan, kun suorituksen saaja on maksanut hänelle määrätyt verot tai niitä ei ole ollut alun perin maksettava.

Jos suorituksen maksajalle määrätty ennakonpidätys on suurempi kuin suorituksen saajalle verotuspäätöksellä määrätty vero, Verohallinto poistaa suorituksen saajan maksuvelvollisuuden erotuksen osalta verotuspäätöksen tekemisen jälkeen viranomaisaloitteisesti. Yleensä tämä voidaan tehdä heti päätöksen tekemisen jälkeen automaattisessa menettelyssä. Kun suorituksen saaja on maksanut hänelle määrätyn veron kokonaisuudessaan, maksuvelvollisuus poistetaan suorituksen maksajalta. Tämä tapahtuu myös pääasiallisesti automaattisesti. Jos suorituksen saaja maksaa veron osasuorituksina, Verohallinto tekee maksuvelvollisuuden poistoja kertyneiden verojen perusteella kolmesti vuodessa virkailijatyönä.

Jos suorituksen saajalle määrätty ennakonpidätys todetaan tuomioistuimessa aiheettomaksi eikä ennakonpidätystä olisi suorituksesta tullut toimittaa, Verohallinnon on päätöstä toimeenpantaessa poistettava määrätyn ennakonpidätyksen lisäksi myös siihen liittyvät veronkorotukset sekä viivästyskorot. Veronkorotukset tai viivästyskorot eivät siten näissä tilanteissa jää miltään osin rasittamaan maksajaa.

Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan maksuvelvollisuuden poistamisesta Verohallinnolle aiheutuvan työn määrä on vähäistä verrattuna todellisen veroprosentin selvittämiseen. Toisin kuin todellisen veroprosentin selvittämiseen, maksuvelvollisuuden poistamiseen on pystytty kehittämään systemaattisia koneellisen käsittelyn menetelmiä, joiden myötä maksuvelvollisuuden poistamistilanteiden käsittely on hallinnollisesti tehokasta. Tämän vuoksi maksuvelvollisuuden poistotilanteiden mahdollinen lisäys ei kasvattaisi juurikaan Verohallinnon virkailijatyön määrää.

Valtiovarainministeriö korostaa, että ennakonpidätys määrätään maksajalle silloin, kun ennakonpidätyksen toimittaminen on laiminlyöty. Ennakonpidätyksen määrääminen on veron kertymistä turvaava toimenpide, jossa ennakonpidätyksen mää-

rääminen kaavamaisen prosentin mukaan ennakonpidätyksen toimittamisen laiminlyöneelle maksajalle on perusteltua. Suorituksen maksajalle määrätty ennakonpidätys jää kuitenkin vain harvoissa tilanteissa lopullisesti 40 prosentin suuruiseksi. Näin käy silloin, jos suorituksen saaja jää tuntemattomaksi tai jos suorituksen saajan todellinen veroprosentti on korkeampi kuin 40 prosenttia, eikä saaja maksa hänelle määrättyjä veroja. Muissa tilanteissa maksajalle määrätyn ennakonpidätyksen maksuvelvollisuus oikaistaan vastaamaan suorituksen saajalle määrättyä veroa. Yleensä tämä tapahtuu heti, kun vero on määrätty suorituksen saajalle. Suorituksen maksajan maksuvelvollisuutta myös poistetaan sitä mukaa, kun suorituksen saaja maksaa hänelle määrättyjä veroja. Yllä kuvattu menettely osoittaa valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan selvästi ennakonpidätyksen määräämisen tarkoituksen verojen kertymisen turvaavana toimena. Valtiovarainministeriö toteaa myös, että ennakonpidätyksen määräämistä koskevan muutosehdotuksen tavoitteena on palauttaa oikeustila vastaamaan voimassa olevan lain tarkoitusta ja vuosikymmenten vakiintunutta soveltamiskäytäntöä. Hallituksen esityksessä ja edellä tässä lausunnossa ennakonpidätyksen määräämisestä selostettuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, että suorituksen maksajan oikeusturva on otettu huomioon lakiehdotuksessa ja pitää esitettyä epäilyä suorituksen maksajan oikeusturvan vaarantumisesta lakiehdotuksen johdosta perusteettomana.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan verojaostolle annetuissa lausunnoissa ei ole esitetty sellaisia huomioita, joiden perusteella esityksen 7. lakiehdotukseen olisi syytä tehdä muutoksia.

Veronpalautusten säilyttämisestä luopuminen

Valtiovarainministeriö esittää, että 8. lakiehdotuksessa ehdotettujen pykälämuutosten lisäksi myös veronkantolain (11/2018) 4 luvun otsikkoa muutetaan siten, että otsikosta poistetaan maininta palautuksen säilyttämisestä. Esityksessä ehdotetaan luopumista palautusten säilyttämisestä kumoamalla veronkantolain 28 §. Veronkantolain 4 luvun otsikossa ei ole tämän jälkeen tarvetta mainita palautuksen säilyttämistä. Valtiovarainministeriö esittää, että 4 luvun otsikko muutettaisiin seuraavaan muotoon:

4 luku

**Palautuksen käyttäminen**

Vuokratun työvoiman käytön mahdollistaminen Verohallinnon avustavissa puhelinpalvelutehtävissä ja verotuksen avustavissa tehtävissä

*Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry* ja *Verovirkailijain Liitto ry* vastustivat lausunnoissaan vuokratyövoiman käytön Verohallinnon avustavassa puhelinpalvelussa ja verotuksen avustavissa tehtävissä mahdollistavaa säännöstä. Edellä mainitut ammattiliitot kyseenalaistavat vuokratyövoiman käytön tarpeellisuuden. Lausuntojen mukaan avustavassa puhelinpalvelussa tulisi käyttää vuokratyövoiman sijaan määräaikaisia virkasuhteita. Lausunnoissa oli esitetty myös

tietosuojaan ja turvallisuuteen liittyviä näkökohtia. Verovirkailijain Liitto nosti lausunnossaan esiin myös luottamuksensuojaan liittyvät kysymykset.

*Eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen sijainen* puolestaan totesi lausunnossaan, että Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 2 c §:n 2 momentin säännösehdotuksessa oleva avustavan puhelinpalvelun määritelmä ei ehdotetun sanamuotonsa mukaan kata mahdollisuutta, että vuokratyöntekijä voisi avustavassa puhelinpalvelussa antaa tunnistetulle asiakkaalle tietojärjestelmästä häntä koskevia yksiselitteisiä tietoja. Mikäli avustavassa puhelinpalvelussa työskentelevälle vuokratyöntekijälle on tarkoitus antaa mahdollisuus käsitellä ja luovuttaa verovelvolliselle häntä koskevia tietoja, lausunnon mukaan olisi suotavaa, että säännöksen avustavaa puhelinpalvelua koskevasta määritelmästä ilmenisi, missä laajuudessa tämä mahdollisuus vuokratyöntekijälle annettaisiin.

Valtiovarainministeriö toteaa, että hallituksen esityksen perusteluissa on perusteltu vuokratun työvoiman käytön tarpeellisuutta. Kuten hallituksen esityksen perusteluissa on todettu, Verohallinnon olisi tarkoitus käyttää vuokratyövoimaa kausittaisissa ruuhkahuipputilanteissa. Määräaikaisten virkasuhteiden käyttäminen olisi hallinnollisesti tarpeettoman raskas menettely tähän tilapäisluonteiseen työvoiman tarpeeseen vastaamiseksi. Myös perustuslakivaliokunnan mielestä perustuslain 124 §:n mukainen tarkoituksenmukaisuusedellytys täyttyy nyt ehdotettavassa sääntelyssä.

Hallituksen esityksen perusteluissa on todettu, että vuokratyö tapahtuisi Verohallinnon johdon ja valvonnan alaisena Verohallinnon työvälineillä, jolloin Verohallinto valvoisi myös tiedonhallintaa sekä tietosuojaa ja tietoturvaa koskevien vaatimusten toteutumista vuokratyöntekijöiden työtehtävissä. Vuokratyöntekijöiden henkilötietojen käsittely vastaisi sitä, mitä Verohallinnossa muutoinkin liittyy vastaavaan puhelinpalvelutehtävään, joka hoidetaan Verohallinnon oman henkilöstön toimesta. Tietojärjestelmän käyttöoikeudet rajattaisiin koskemaan tässä tehtävässä tarvittavia tietoja ja tietojen käsittelyn valvonta toteutettaisiin samalla tavalla kuin Verohallinnon oman henkilöstön kohdalla. Ennen työskentelyn aloittamista vuokratyöntekijät perehdytettäisiin muun ohessa tietosuojaan ja yksittäisten asiakkaiden verotustietojen salassapitoon liittyviin vaatimuksiin. Vuokratyöntekijöille tehtäisiin myös henkilöturvallisuusselvitykset.

Luottamuksensuojasta verotuksessa säädetään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 26 §:n 2 momentissa. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja jos verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaisesti, on asia ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisistä syistä muuta johdu. Luottamuksensuojan myöntämisen yhtenä edellytyksenä on, että asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan luottamuksensuojan myöntämisen ei pitäisi tulla ajankohtaiseksi vuokratyöntekijöiden työtehtävissä, sillä vuokratyöntekijän tulisi aina siirtää puhelu virkailijalle, jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä.

Asiakasneuvonta tulkinnanvaraisissa tai epäselvissä asioissa ei kuulu Verohallinnosta annettuun lakiin ehdotetun 2 c §:n 2 momentin avustavan puhelinpalvelun määritelmän piiriin.

Valtiovarainministeriö esittää, että 9. lakiehdotuksen Verohallinnosta annetun lain 2 c §:n 2 momentin avustavan puhelinpalvelun määritelmää täsmennettäisiin apulaisoikeusasiamiehen sijaisen esittämään huomioon perustuen. Määritelmään ehdotetaan lisättäväksi maininta myös verovelvollisen omaa asiaa koskevien tietojen luovuttamista hänelle Verohallinnon tietojärjestelmästä.

Päivitetty ehdotus 9. lakiehdotuksen 2 c §:n 2 momentiksi:

> Vuokrattua työvoimaa voidaan käyttää myös avustavassa puhelinpalvelussa. *Avustavalla puhelinpalvelulla* tarkoitetaan tiedon välittämistä verovelvollisille verotusta koskevan lainsäädännön ja ohjeiden sisällöstä sekä verovelvollisen omaa asiaa koskevien tietojen luovuttamista hänelle Verohallinnon tietojärjestelmästä. Avustavassa puhelinpalvelussa ei hoideta tehtäviä, joihin kuuluu verotusta koskevan päätöksentekovallan käyttöä.

Valtiovarainministeriö katsoo, että verojaostolle annetuista lausunnoista ei muilta osin aiheudu muutostarpeita esityksen 9. lakiehdotukseen.

Neuvotteleva virkamies Pertti Nieminen